

Bốn năm mẹ ở nhà ông thông gia góa vợ để trông cháu ngoại

Tôi và anh hai nói hết nước hết cái về việc 'mẹ vợ sang nhà thông gia ở 4 năm trời', con trai mời về ở cùng không đồng ý.

Tôi là con gái út trong gia đình có 3 anh em, trên tôi có anh trai và chị gái. Nhà tôi ở một tỉnh cách TP HCM tầm 150 km. Ba mất được 7 năm, 3 anh em đều lập gia đình và sống ở Sài Gòn. Sau khi ba mình mất, mẹ khi đó 65 tuổi, vẫn mạnh khỏe và sống một mình ở nhà ba mẹ. Tuy nhiên, mọi thứ thay đổi khi chị hai nhờ mẹ ra trông con cách đây 4 năm. Nói chút về gia đình chị hai: Anh chị ở nhà của bố chồng, ông đã nghỉ hưu, mẹ chồng chị mất được 5 năm. Khi chị sinh con thứ hai năm 2021, nhờ mẹ ra ở cùng trông cháu. Lầu một bố chồng chị ở, lầu hai mẹ tôi ở một phòng, con trai lớn chị ở một phòng, lầu ba vợ chồng chị ở.

Vợ chồng chị đều làm ra tiền, thu nhập tầm 35 đến 50 triệu đồng mỗi tháng, tùy tháng. Anh chị còn đầu tư đất đai, nói chung kinh tế không khó khăn. Ban đầu, tôi và anh hai tưởng mẹ chỉ ra chăm cháu vài ba tháng rồi về. Không hiểu chị hai khóc lóc, thuyết phục thế nào mẹ cứ ở nhà thông gia đến tận giờ, trông cháu thứ hai rồi bây giờ là cháu thứ ba được hơn một tuổi. Mẹ trông cháu giúp, anh chị không gửi biểu tiền mẹ hàng tháng, tết về chỉ gửi mẹ 10 triệu đồng. Mẹ bảo thương chị hai vất vả 3 đứa con: 8 tuổi, 4 tuổi, 15 tháng, cháu bé không nữ cho đi nhà trẻ trong khi mẹ biết rõ các cháu còn lại nhà tôi và anh hai đều chưa đầu năm đã đi nhà trẻ hết rồi.

Nói thêm, ở tỉnh ly, ngoài nhà để ở, mẹ còn có căn nhà mặt tiền cho thuê tháng 10 triệu đồng. Vì thế, dù không có lương hưu (chỉ có phụ cấp người già hay lương phụ cấp từ ba tôi khoảng một triệu đồng mỗi tháng) nhưng mẹ chưa phải nhờ con nào chu cấp cả. Trước đó, anh hai nhờ mẹ ra trông cháu nhưng mẹ không ra, anh thuê người giúp việc, tầm hơn 10 tháng là cho con đi trẻ. Tôi có bà nội ở cùng giúp đỡ nên cũng chưa nhờ mẹ trông cháu lần nào. Anh hai nhiều lần mời mẹ về ở cùng ở Sài Gòn để tiện chăm sóc nhưng mẹ đều từ chối, nói sẽ về tỉnh ở nhà của mẹ. Cuối tuần rồi, anh hai và tôi nói chuyện với mẹ về việc mẹ đừng trông cháu cho chị, về nhà anh hai ở hoặc nhà mẹ ở. Mẹ vẫn bảo trông giúp con chị hai đến khi cháu được hai tuổi rồi đi trẻ, tức là phải gần một năm nữa.

Tôi và anh hai nói hết nước hết cái về việc rất vô lý: mẹ vợ sang nhà thông gia ở 4 năm trời

trong khi nhà có không ở, con trai mời về ở cùng không đồng ý. Anh hai nói hay mẹ thích ông thông gia, mẹ bảo không. Theo tôi được biết, ông thông gia không giúp trông cháu gì cả, hầu như đi cả ngày vì ông có bạn gái mấy năm nay. Nhiều hôm anh hai sang thăm, thấy mẹ ở nhà trông 3 đứa cháu, vợ chồng chị hai đi công chuyện đâu không rõ. Hai anh em có nói chuyện với chị hai về việc “giải thoát” cho mẹ. Chị bảo giờ tìm người khó, mẹ vẫn đồng ý giúp thì có vấn đề gì đâu.

Nói chung chị rất ích kỷ, chỉ biết lợi cho mình mà không nghĩ cho mẹ hay thể diện gia đình. Không những thế, tiền cho thuê nhà hàng tháng ở tỉnh của mẹ, chị hai cũng mượn để vợ chồng chị đầu tư đất đai. Tôi bảo mẹ rằng chị lợi dụng mẹ ghê quá, mẹ bảo nó vay nó sẽ trả chứ lo gì. Tôi thực sự rất buồn vì bao năm mẹ cứ ở mãi nhà thông gia, tận tụy lo cho nhà chị hai mà nhiều lần tôi sang thấy thái độ của ông thông gia, anh con rể cũng chẳng phải trân trọng gì mẹ, trong khi tôi và anh hai nói mẹ không nghe. Theo mọi người, tôi và anh hai phải làm gì để mẹ tỉnh ngộ, sống cuộc sống của mẹ thay vì “làm bà giúp việc không công tiếp”?

Ngọc Quỳnh